

Ο γάτος και τα ποντίκια

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκπαίδευση

Μια φορά και έναν καιρό, σ' ένα μεγάλο αρχοντικό σπίτι με πολλά δωμάτια, έμενε μια γριά. Το σπίτι ήταν παμπάλαιο. Κανείς δεν το πρόσεχε πια και οι τοίχοι του είχαν αρχίσει να ραγίζουν, οι σοβάδες να πέφτουν, τα πατώματα να σαπίζουν.

Η γρια, που έμενε σ' αυτό το παλιό αρχοντικό σπίτι, κρατούσε μόνο δυο δωμάτια ανοιχτά. Στο ένα έμενε αυτή και στο άλλο η υπηρέτριά της.

Όλα τ' άλλα δωμάτια τα είχανε κλειστά και δεν άνοιγαν ποτέ τις πόρτες και τα παράθυρά τους, ούτε έμπαιναν ποτέ εκεί μέσα.

Σε ένα από τα κλεισμένα δωμάτια, όμως δυο ποντίκια έστησαν φωλιά και, σιγά σιγά, έγιναν μια πολυάριθμη οικογένεια, στρατός ολόκληρος από ποντίκια, που αλώνιζαν σε ολόκληρο το σπίτι.

Κανείς δεν τα πείραζε και εκείνα νύχτα μέρα ροκάνιζαν ό,τι έβρισκαν μπροστά τους κι έγιναν όλα τετράπαχα.

Μια μέρα, ένας γάτος του δρόμου, βρίσκοντας ανοιχτή την εξώπορτα του σπιτιού, μπήκε μέσα για να προφυλαχτεί από το κρύο και χώθηκε κάτω από το κρεβάτι της γριάς.

Όταν τον είδε, την άλλη μέρα, η γριά χάρηκε, που θα τον είχε, και τον κράτησε.

Μια μέρα που ο γάτος περπατούσε αμέριμνος στο σπίτι, ανακάλυψε μια τρύπα η οποία οδηγούσε σε ένα από τα άλλα δωμάτια όπου ζούσαν τα ποντίκια.

Και καθώς τα ποντίκια έβγαιναν ανυποψίαστα από τη φωλιά τους, ο γάτος τα καταβρόχθιζε.

Κι επειδή τρώγοντας έρχεται η όρεξη, ο γάτος βγήκε και το επόμενο βράδυ από το δωμάτιο της γριάς και άρχισε να τριγυρνάει στο απέραντο παμπάλαιο σπίτι.

Στον πρώτο διάδρομο που μπήκε, αντίκρουσε κοπάδι ολόκληρο από ποντίκια και έπεσε απάνω τους με μανία.

Εκείνα, συνηθισμένα όπως ήταν να μην τα πειράζει κανένας, άργησαν να καταλάβουν τον κίνδυνο που τα απειλούσε και ώσπου να κρυφτούνε στις τρύπες τους ο γάτος έφαγε αρκετά.

Πού να ξεκολλήσει τώρα ο γάτος από το διάδρομο... Η γριά τον έχανε, γιατί εκείνος μέρα-νύχτα παραφύλαγε στο διάδρομο για ποντίκια.

Τις επόμενες μέρες, αφού βρήκε τρύπα σε κάποια πόρτα, ο γάτος μπήκε και σ' ένα άλλο δωμάτιο, κι από κει σε άλλο κι έτρωγε τόσα ποντίκια, όσα δεν είχε φάει σε όλη του τη ζωή κανένας γάτος, σ' όλο τον κόσμο!

Σιγά-σιγά όμως ξύπνησαν και τα ποντίκια και κατάλαβαν πόσο επικίνδυνος είναι ο

γάτος.

Κρύφτηκαν λοιπόν μέσα στις τρύπες τους και δεν ξαναβγήκαν.

Ο γάτος περίμενε μια, περίμενε δυο μέρες, περίμενε τρεις, αλλά κανένα ποντίκι δεν φαινότανε και αυτός άρχισε να πεινάει.

Σκέφτηκε λοιπόν να τα ξεγελάσει. Έτσι, πήδηκε πάνω σ' ένα ξύλινο χοντρό καρφί, που ήταν στον τοίχο, και κρεμάστηκε από αυτό παριστάνοντας τον ψόφιο.

Ύστερα από δυο-τρεις ώρες ένα πονηρεμένο ποντίκι, καθώς δεν άκουγε τις πατημασιές του γάτου, τόλμησε να μισοβγεί από την τρύπα του.

Κοίταξε τριγύρω και είδε το γάτο που έκανε τον ψόφιο, αλλά κατάλαβε τι είχε γίνει.

- «Άκουσε κυρ γάτο», του φώναξε. «Και σακί να σε δω να γίνεις και να σε κρεμάσουν σε καρφί, εγώ δεν έρχομαι κοντά σου» είπε το ποντικάκι και κρύφτηκε πάλι, όσο το δυνατόν πιο βαθιά μπορούσε, μέσα στην τρύπα του.

Και έτσι το ποντικικάκι γλύτωσε από τον γάτο, που έσκασε από το κακό του...

Πηγή : paidika-paramythia.gr